

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č. 16, říjen 2013

Ještě jednou povodně 2013

V minulém vydání zpravodaje byl podrobně popsán průběh povodní a následná likvidace napáchaných škod. Já bych se k tomuto tématu ještě jednou vrátila a vypsala jednotlivé výdaje, na které byly uvolněny finance z obecního rozpočtu.

Nejprve byly zakoupeny úklidové a dezinfekční prostředky (savo, rukavice, košťata) v hodnotě 2.636,- Kč. Tyto prostředky byly ihned rozdány spoluobčanům. Následně byl přistaven kontejner na úklid domovního odpadu. Následný odvoz a likvidace odpadu (Rolnická a.s. Králíky a A.S.A.Lodín) činily celkem 32.174,- Kč. Naším hasičům byly zakoupeny potřebné holinky v celkové ceně 7.434,- Kč. Dále byl hasičům proplacen benzín 4.001,- Kč a občerstvení 1.353,- Kč. Písek použitý k pytlování vyšel na 6.896,- Kč. Obec zakoupila nové pytle v ceně 10.364,- Kč a písek v ceně 6.448,- Kč. V případě potřeby je tedy tento materiál ihned k dispozici. Po sečtení všech výdajů bylo z obecního rozpočtu vydáno 71.306,- Kč. Všechny doklady byly předloženy ke kontrole Krajskému úřadu v Hradci Králové a prozatím máme příslib dotace ve výši 35.363,- Kč. Nyní k tomu příjemnějšímu. Osud naší obce a občanů nenechal lhostejným jiné obecní úřady, organizace a firmy. S nabídkou finanční pomoci se postupně přihlašovaly další a další.

Dovolte mi, abych je jmenovitě uvedla a vypsala částky, které věnovaly:

Obec Malá Bystřice	10.000,- Kč
SKOS Skuteč	15.000,- Kč
S.D.H. Rybná	5.000,- Kč
DKV elektro Skuteč	5.000,- Kč
Obec Ohnišov	25.000,- Kč

Všechny tyto věnované finanční prostředky byly dále předány našim spoluobčanům, kteří byli povodněmi nejvíce postiženi.

Další příspěvek od fotbalového klubu obce Černíkovice, ve výši 4.000,- Kč obdrželi naši fotbalisté z rukou starosty této obce při příležitosti oslav 130. výročí založení SDH Ohnišťany. Ještě jednou všem děkujeme.

Jana Košvancová, účetní obce

Společenská rubrika

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročím všechno nejlepší! V říjnu oslaví své narozeniny pan Miroslav Šoltys, pan Zdeněk Havelka a paní Růžena Bydžovská. V prosinci bude mít narozeniny paní Anna Šperková, pan Josef Pour, pan Vladimír Novotný a paní Eva Bačová. Hodně zdraví Vám všem – milí oslavenci!

Dne 8. května 2014 vzpomeneme 100. výročí narození našeho rodáka, významného hudebního pedagoga, violoncellisty, pana profesora Františka Smetany. Prosim Vás, milí spoluobčané, máte-li doma nějakou dokumentaci a hlavně fotografie p.profesora Smetany, zapůjčete je k uveřejnění, vše ihned po zpracování vrátím! Předem Vám děkuji!

Slavnost Svazu důchodců – 10 let jejich činnosti.

Když něco nového vzniká je to jako sázka do loterie. Buď to to vyjde nebo nevyjde! A toto vyšlo! Člověk je tvor společenský, chce se sdružovat, scházet a vytvářet nějaké hodnoty. Zvlášť se to projevuje u lidí, kteří jsou už v důchodu – většinou takových se nechce vzdát určitých aktivit a to je jim v jejich Svazu důchodců plně dopřáno. Tak vznikly jejich čtvrtky, kterým říkájí „babinec“. V něm se pravidelně scházejí, oslavují svá životní výročí a sdělí si všechny novinky ze života obce. Samozřejmě, že by tento společenský život nefungoval bez motoru, který toto vše popohání a všechny aktivity plánuje! V ohnišťanském případě je to paní Ivana Syřišťová. Ale, tento motor by nebyl nic platný a neměl by co popohánět, kdyby nebylo všech těch dam, které se dávají tímto pohonem unášet a zcela dobrovolně, nezištně a rády udělají vše proto, aby jejich činnost byla vidět, slyšet a aby i chutnala. Tím, že připomínají různé tradice, zapomenutá řemesla a zapomenuté předměty, jídla a pečivo, odevzdávají velkou a zásluhou práci!

V obci tak představují důležitou a nepřehlédnutelnou společenskou složku, která nastoupí vždy, koná-li se nějaká událost a lze se na ně plně spolehnout, protože nikdy nezklamou! Milé dámy – jen takto pokračujte dál – nenechte se ničím otrávit ani odradit! Až se 19. října sejdeme, vězte, že za Vámi chodí lidé rádi a že nás přijde hodně!

Hlavně, ať Vám všem slouží dobré zdraví, neutuchající elán a dobrá nálada! To Vám přeje Ohnišťanský zpravodaj!

Ti jsou také naši

Vážení čtenáři, dnes vám povím o zatím nejmladší postavě této naší rubriky. Je to čtrnáctiletá žákyně 9. třídy smidarské školy – Anička Sedláčková.

Jako účastnice Dějepisné olympiády 2012-13, tématicky zaměřené „Od pohanských zvyků ke křesťanským tradicím“ zpracovala písemnou práci na téma „Lidové zvyky a tradice v mém regionu“ – název práce „Studentské merendy na Novobydžovsku“. Začátek její studie byl dost těžký! Přišla také za mnou a byla jsem velmi nešťastná, že jí nemohu pomoci, nic jsem k tomuto tématu neměla. Poslala jsem ji však za p. starostou Pešto, protože je to bydžovský rodák a znalec Bydžova. Také jí nepomohl, ale vyjednal jí setkání s ředitelem muzea panem Jaroslavem Prokopem a Anička načerpala dostatek materiálu, aby mohla sepsat 17 stránkové povídky, které s ní v závěru radami o konečné úpravě konzultoval pan učitel Říčan. Velmi jí taky pomohla pí. Mgr.Hana Špinková.

Aničce byl dne 25. března předán diplom za 1. místo v Královéhradeckém kraji. Dne 7. června v celorepublikovém hodnocení skončila na místě 11.

Dne 10. září byla pozvána do Hradce Králové, kde byla ve Velkém sále přijata hejtmánem panem Lubomírem Francem, který jí předal květiny, poukázku na nákup sportovních potřeb a promluvil s ní o celé soutěži.

Anička mi říkala, že dějepis a historie jsou jejími koníčky. V rámci této soutěže absolvovala dvě stáže, jednu ve Strážnici a druhou v Plzni. Odesla si z nich hodně nových poznatků.

Jsmo pyšní, že Anička žije právě mezi námi! Pan starosta Pešta a všichni členové zastupitelstva Aničky upřímně blahopřejeme k tomuto významnému úspěchu! Ať se jí i nadále vše dobře daří! A také přejeme jejím rodičům, paní Martině a Petru Sedláčkovým, aby podobných radostných okamžiků zažili se svými dětmi ještě mnoho!

Smidarské škole děkujeme za podporu dětí v jejich zájmové činnosti a rozvíjení se! Naše Anička tam jistě je vzorem pro ostatní děti!

L.Š.

Vážení čtenáři, dovoluji si Vás pozvat ještě na další akci, kterou teď na podzim budeme pořádát, a to na již 7. Vánoční výstavu, která se bude konat 23. listopadu 2013 v Obecní hospodě. Iva Syříštová

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky začínají v pátek 25. října 2013 od 14.00 hod. do 22.00 hod., sobota 26. října 2013 od 8.00 hod. do 14.00 hod. na obecním úřadě..

Co pošta – opět nic?

V uplynulém období proletěla naší obcí zpráva, že od 1. září se zdejší pošta zprovozuje. Bylo to tak přesvědčivé, že jsem tomu málem uvěřila! Ale, už je září a nic se neděje! Panu starostovi se na jeho dotazy dostalo jen neurčitých odpovědí a řekla bych, že takové jednání je od pošty – jako podniku – už víc než nevhodné a nedůstojné. To jim není trapná už tato hra na kočku a na myš?

Výběrové řízení proběhlo jako na „ředitelský post“ za přítomnosti p. starosty a pak se za celé měsíce ani nikdo nedozví výsledek?

Opravdu už nevím, co o tom mám říci, opakují v každém Zpravodaji to samé a trochu se stydím! Připadám si jako podvodník – stále o tom mluvím a nic se neděje! Věřte mi, že jsem v tomto absurdním kolotoči hodně malých koleček!

Na příštím zasedání obecního zastupitelstva navrhu, aby byl dotaz o našem jednání o poště zaslán přímo ministerstvu vnitra. L.Š.

Činnost kontrolního výboru Obecního zastupitelstva Ohnišťany.

Po 1.11.2011, kdy jsem převzala osvědčení o tom, že se stávám členkou obecního zastupitelstva, jsem byla zařazena do tříčlenného kontrolního výboru, spolu s p. Františkem Mejdrem a p. Ing. Zdeňkem Chalupou.

Kontrolní výbor má za úkol, dle Sbírky zákonů a nařízení, kontrolovat plnění usnesení zastupitelstva, kontrolovat dodržování právních předpisů ostatními komisemi a obecním úřadem a plnit další kontrolní úkoly.

O provedených kontrolách pořídí zápis. Toto provedla naše komise do dnešního dne 11x. Zápis je vždy předán k projednání a založení obecnímu zastupitelstvu a jeho kopii má každý člen výboru.

Musím říci, že všechny připomínky či požadavky kontrolního výboru nebyly splněny. Uznávám, že některé věci jsou neprůchodné – některé z důvodů finančních, jiné neměly podporu zastupitelstva a nebylo o nich ani hlasováno. Jistě také ostatní komise – školská, inventarizační, sociální a finanční podají svým voličům zprávy o své činnosti v dalších číslech Zpravodaje. Tím, že zbilancují svou práci budou moci ještě některé věci dohnat, mají na to ještě jeden rok času.

Lidmila Štraufová

Jak jsme na tom v Ohnišťanech s délkou života?

Chtěla bych Vám, milí spoluobčané, povědět, že naše obec na tom není nijak špatně s tím, kolik se zde dožíváme let! I když každý oslavenec dostává písemné blahopřání, shrnu to a povím Vám, že:

80 let se v letošním roce dožili nebo dožijí 2 ženy a 2 muži

81 let oslavil 1 muž

82 let 1 žena a 1 muž

83 let 1 žena

85 let 3 ženy a 1 muž

86 let 1 žena

87 let 1 žena

89 let 2 ženy

91 let 1 žena

93 let 1 žena

Jsou to potěšující výročí – vždyť přes 80 let zde žije 18 občanů, z toho 13 žen a 5 mužů !! Kdesi jsem si přečetla, že naše významná sportovkyně Dana Zátopková vyslovila následující moudrost:

„Ve stáří je třeba přepnout na mírné tempo, učit se pokoře a trpělivosti a přizpůsobit se situaci, která je!“ L.Š.

Pranostiky na říjen:

Dne 14.10. Na svatého Kalista ucpi včelín dočista.

Dne 16.10. Déšť na Havla, déšť na vánoce.

Dne 18.10. Do svatého Lukáše ruce, kde chceš měj, ale po něm je za nádra schovej.

Dne 21.10. Jak den svatě Voršily začíná, tak zima končí.

Dne 28.10. Svatý Šimon a Judy počasí o vánocích ovládá.

Divoké husy na odletu – konec i babímu létu.

V říjnu mnoho dešťů, v prosinci mnoho větrů.

Čím dříve listí opadne, tím úrodnější příští rok.

Bouřka v říjnu malá, sotva na to zima stálá.

Když křížový pavouk se v říjnu ukrývá, není daleko do sněhu.

Je-li říjen hodně zelený, bude leden velmi studený.

Říjen a březen rovné jsou ve všem.

Sněží-li brzy v říjnu, bude měkká zima.

O budově ohnišťanské školy.

Škola v Ohnišťanech byla zřízena roku 1774 – tedy před 237 roky – ale vyučovat se začalo až 1.ledna 1776. Do té doby učil děti první učitel Jan Horák

ve svém vlastním domku č.p. 36 – dříve Slavíkovi, nyní Bydžovských.

Školní budova byla postavena v místě dnešní školy – až v roce 1788 a učilo se v ní až do roku 1892.

Na začátku 19. století navštěvovaly ohnišťanskou školu také děti z Tereziňých Darů a Starých Smrkovic. Od roku 1817 se vyučovalo ve dvou třídách a do školy chodilo 240 dětí. V roce 1863 byla ve Starých Smrkovicích zřízena nová škola a tím se škole v Ohnišťanech hodně ulevilo. Od roku 1869 pak byla uzákoněna povinná školní docházka všech dětí od 6 let do 14.

V roce 1892 byla postavena nová škola – v půdorysu školy staré – nákladem 30.000 korun. Zvětšení školy o poschodí bylo víc než nutné, žáků bylo už na tři třídy a ve staré budově byly pouze třídy dvě. Třetí třída byla zřízena v čísle popisném 47 u „školských“ Kosků – později zde

bydleli Nízkých, pak Kubánkovi a nyní Želiazkovi.

V roce 1924 byla provedena přístavba školních záchodů, které tam do té doby nebyly, nákladem 36.674 Kč.

V roce 1940 se začalo jednat o přestavbě budovy. Toto se uskutečnilo a škola dostala podobu, jakou má dodnes.

V roce 1975 byla výuka dětí v Ohnišťanech zrušena. Budova byla potom už využívána pouze k různým společenským účelům. Stále však byl a je obydlén byt, původně určený pro učitele.

Po celých těch následujících 38 let se u budovu staral obecní úřad, v jehož majetku je. Téměř každý rok se musely provádět různé opravy střechy, okapových žlabů a podobné udržovací práce. A obecní zastupitelstva si problém s domem přehazovalo jako horký brambor! Jistá

byla jedna jediná věc – že škola, jako taková, zde už nikdy nebude!

V letošním roce začalo takové „ořukávací“ jednání s firmou z Hradce Králové. Tato firma si budovu prohlédla a nabídla se, že připraví stavební návrh na úpravu domu na dům s pečovatelskou službou. Vybaví náležitou dokumentaci a tuto předloží ministerstvu pro místní rozvoj, které – bude-li naše obec vybrána, na své náklady a ze svých fondů, provede celou stavbu. V budově bude upraveno sedm malometrážních bytů s bezbariérovým provozem a byt pro správce celého objektu. Provozovatelem tohoto zařízení bude obec Ohnišťany.

Obecní zastupitelstvo se domnívá, že by tímto byla celá budova správně využita a hodnota domu, místa i historický význam by byly tak náležitě rehabilitovány. Teprve za několik měsíců bude o všem rozhodnuto.

Starosta obce M. Pešta

Zpráva o zasedání Obecního zastupitelstva :

Dne 17.července 2013 se konalo 21.zasedání OZ.

Uzávěrka příštího Zpravodaje bude 20. prosince 2013.

Mateřská škola

Krásné léto pomalu končí a v Mateřské škole Ohnišťany začal další školní rok. V novém školním roce 2013-2014 je do mateřské školy zapsáno 24 dětí a my jsme rádi, že je opět plně využita její kapacita. A to i díky tomu, že naši školku navštěvují děti i z okolních obcí – ze Starých Smrkovic, Nevřatic, Šapavy a nově i z Tereziňských Darů.

Provoz byl zahájen 2.9.2013 a hned po krátkém adaptačním čase nás čeká první velká akce tohoto roku a to je „Plavecký výcvik“, který už tradičně proběhne ve sportovním areálu Hořice, formou deseti plaveckých lekcí. V plánu máme opět navštívit „obecní knihovnu“, uspořádat „tvořivou dílničku pro děti i rodiče“ a chtěli bychom také nacvičit krátké vystoupení pro seniory na jejich říjnovou oslavu „Založení Klubu důchodců v Ohnišťanech“. Na závěr minulého školního roku se nám kvůli špatnému počasí nepodařilo uskutečnit výlet za koníčky do Měníka, na který se děti vždy velmi těší. Pokud nám to počasí dovolí, chtěli bychom letos uspořádat tuto akci ještě nyní v měsíci říjnu.

Než se rozkoukáme, přijede k nám Martin na bílém koni a budeme si užívat adventní čas. Nám to však ani trochu nevadí, neboť si v naší školice užíváme každé roční období naplno. Všem čtenářům tohoto zpravodaje přejeme pěkné a pohodové „babí léto“.

Děti a zaměstnanci MŠ Ohnišťany

Úplatky pánubohu.... ?

Mnozí naši spoluobčané mají různé nápady či názory – no, nic proti tomu, ale jsou-li to naprosté výkřiky do tmy, pokusím se je usměrnit! Prý je zajímavé, proč se teď za „obecní“ peníze opravují jenom křížky!

Tak předně! Není to za „obecní“ peníze! Náklady za opravu sochy Jana Nepomuckého v roce 2011 a sochy Božího kříže v roce 2013 byly zaplacené penězi z Evropských fondů a tyto jsou přidělovány pouze na opravu takových předmětů – jsou na to – na základě

mnoha žádostí – speciálně na toto – přiznávány! Nelze jimi zaplatit třeba novou silnici. Ale dá to hodně práce vyhovět všem požadavkům, které jsou na přidělení financí kladené. Tím se však nikdo ze zastupitelů nezabývá, to se automaticky nechává v kompetenci starosty. Ten ví úplně přesně kam a jak na to jít! A proč zrovna sochy? Jednoduchá odpověď – protože je to třeba! Nejen že poškozená socha ošklivě vypadá, ale ještě je to nebezpečné! Kromě toho takový objekt má cenu historickou, vlastně i uměleckou a taky to vypovídá o upravenosti obce – je to totiž obecní majetek a proto obec může rozhodnout, co s takovou padající sochou dělat – na rozdíl od padajících domů soukromých majitelů.

A jest-li si někdo myslí, že zastupitelé mají mnoho hříchů a takto chtějí uplatit pánuboha, aby jim bylo odpuštěno, pak se opravdu mylí! Samozřejmě, že se vždycky všechno nepovede, nebo se na všem nedohodneme, nebo se to nedá zařídit všechno, co bychom si přáli nebo potřebovali, ale věřte, že to není pro ty dva opravené křížky! S chutí a pozorně se na ně podívejte a uznejte sami, není to takto lepší než kdyby se na místě válela hromada rozpadlého nic nefukajícího kamene? A fanděte nám, ať se podaří opravit ještě alespoň jednu ze čtyř zbývajících soch do konce našeho volebního období! L.Š.

Bylo léto - horké léto

Ano – bylo a s ním prázdniny, ale všechno už je to pryč! Netrapte se však hlavně vy, milé děti, čas letí tak rychle, že zase budou prázdniny a zase nebudete muset do školy, ráno nemusíte brzy vstávat a vše bude opět jako nedávno!

Byly to dny blaženosti! Každý trávil volno, jak se mu chtělo. Letos kluci prožili

prázdniny na kolech a holčičky na kolečkových bruslích. Když jsem je tak sledovala a viděla Michala, Kubu, Petra, Tomáše a další kluky, co všechno na těch kolech vyváděli, málem jsem jim záviděla! A říkala jsem Evě – vid', taky jsme jezdily „bez držení“ a strýček Sedláčků mi vždycky říkal, že na dámské to tak nejde, ať si vezmu jeho pánské, které má rám. Dnes bych nevyšlela ani na koloběžku!

Říkali mi kluci, že se jim do školy nechce, a když jsem viděla přitom ty jejich otrávené obličejky, tak jsem neměla ani odvahy jim povídat, co všechno se ve škole naučí, dozvědí a že to ani v životě jinak nejde. To bych je našťovala ještě víc! Snad jen děti z mateřinky mi nadšené a bezelstně kývaly – Eliška, Ondra a další.

Jistě nezapomenutelné zážitky z letošních prázdnin bude mít student Martin! Takový ulovek se málokomu podaří za celý život! Musel to být úžasný pocit mít takový „kousek“ na prutu, však je ta radost vidět na Martinově výrazu!

Marti, moc Ti to přeji a ať podobné chvíle prožíváš často! Ale i malá rybička, kdyby byla zlatá, by nebyla marná! Myslím si však, že úplně nejlepší by bylo, kdybys ulovil přímo mořskou pannu!

L.Š.

Dva měsíce prázdnin jsou dlouhá doba a jak je lépe strávit než u vody,

v mém případě přímo na rybách! Samozřejmě netvrdím, že jsem byl celé dva měsíce u vody, ale několik výprav jsem prožil. Zatím poslední byla na jednu piskovnu u nás, ve východních Čechách. Bylo to příjemně strávených pět dní. Kapři po celou dobu pěkně brali. Poslední den výpravy – 4. srpna – dopoledne mi přišel záběr a já ještě v tu chvíli netušil, že mám na prutu zatím svého největšího kapra, jakého jsem kdy ulovil! Kapr měl rovných 90 cm a po odečtení vázícího saku vážil 21,36 kg. Stejně jako všechny ryby byl vrácen vodě.

Martin Košťanec ml.

Méně poetický pohled na prázdniny

Ohnišťanská mládež skutečně trávila letošní prázdniny ve vsi. A to mělo také stinnou stránku! Měla vlastně tři „základny“. První u koupaliště v cykloaltánu, druhou v autobusové čekárně a třetí v železniční čekárně. A v těchto místech posvačili, popili a zakouřili si. Obaly z různých dobrůtek, prázdné láhve od nápojů a vagly z cigaret jen tak odhazovali na zem a po svém okolí. Snad si ani neuvědomovali, že to po nich někdo musí uklidit! Že vždy musela nastoupit paní Košťanecová a Bohunka Šoltysová, prostory uklidily a horečně sledovaly kalendář, kdy už ty prázdniny skončí.

Kluci, domluve si ještě jednu spanilou jízdu – co by uklidová četa a těmto vašim prázdninovým základnám dopřejte pořádný úklid! Ať se o tom zbytečně nemluví! Ukažte, že víte, co se sluší a patří!

L.Š.

Zážitek z přírody....

Dne 6. září ráno jsme jeli do Smidar k panu doktorovi. Na Kamenci jsem se podívala doleva a uviděla jsem v poli dvě siluety. Řekla jsem manželovi, aby jel pomaleji, že jsou na poli smky. Po dalších ujetých pár metrech říkám: „Hochu, to asi nejsou smky, to jsou snad ptáci! Ale, takoví velcí?“ Zastavili jsme, pokoukali a ti ptáci na nás začali křičet! Bylo to jako ve snu! Hodiny však ubíhaly a tak jsme jeli dál. V ordinaci, při odběru krve, nám sestřička Homolová říkala: „To je hezké ráno, vidíte!“ A já jí honem vyprávěla, co jsme viděli na poli. V tom se ozval pan doktor a řekl nám: „To jste asi viděli velkou vzácnost! Je tady párek jeřábů popelavých a jest-li měli nepříjemný a silný hlas, podobný husímu štěkání, tak to opravdu byli jeřábi.“ Vše jsme vyřídili a jeli zpátky. A ti ptáci tam byli pořád! Tak jsme dojeli až domů, vzala jsem foťák a jeli tam znovu. A ještě tam byli! Vyrázila jsem k nim blíž. Ihned mě viděli a v první chvíli běželi jako ke mně. Vypadali jako dva pštrosové, jen se jim na zadečku třásla kytice z peří! No, fotila jsem je několikrát, ale s mým aparátem to asi nebude nic moc! Pak zastavili, rozpřáhli křídla a já si málem sedla na zadek! Rozpětí křídel bylo neuvěřitelně veliké! Vzlétli a odletěli směrem k Loučné Hoře. Byl to úžasný zážitek – pořád na to musím myslet. Doma jsem si v atlasu ptáků přečetla, že jeřáb je pták tažný, má dlouhé nohy a dlouhý štíhlý krk. Zahnuté černé loketní letky vypadají jako načebraný ocas. Je to plachý pták, letá s nataženým krkem a hlas je dalekonosné troubení. – Ted' tam denně chodím, ale už jsem je tam víc neviděla.

Na tom poli, v kukuřičném strništi, jsem však našla ještě něco jiného a snad mi to ani nebudete věřit! Injekční stříkačku! Bylo to z toho přírodního zázraku docela tvrdé probuzení!

L.Š.

Srpnová sobota

Největší událost tohoto roku je už za námi! Oslava 130. let založení sboru dobrovolných hasičů proběhla 3. a 10. srpna. Nejdřív se vyjádřím k té první části

a k druhé se vysloví starosta SDH p. Ing. Chalupa, protože tato část popisu vyžaduje odbornost.

Každá věc má dvě strany – líč a rub. Začnu tím rubem a na tom má největší podíl – počasí. Bylo tak ukrutné vedro, že se až špatně dýchalo a

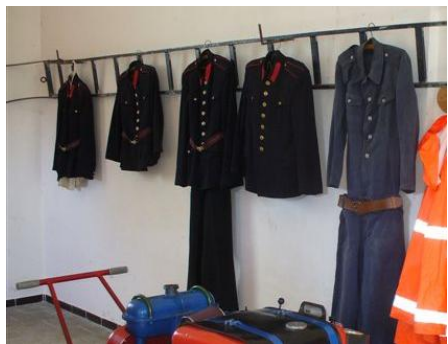
každý, kdo se pohyboval venku, se téměř roztékal. Všichni jsme měli žízeň a hledali jsme třeba jen kousíček stínu. Bylo to úmorné a téměř neskutečné, že právě tento den se léto rozhodlo vyvrcholit.

Druhý kousek rubu byla malá účast občanů. Snad tyto dva kousky spolu souvisely! Snad proto přišlo jen asi 25 účastníků a v Malejch se připojilo 8 dalších občanů.

Ted' už jen to hezké! Ano, opravdu to bylo hezké! Už v 15 hodin vyhrávala dechovka z Hořic, bylo to 14 muzikantů a hráli jako o život! Pořadatelé jim moudře před Hasičským domem postavili altán a pro nás, posluchače, připravili lavice.

To hlavní se odehrávalo v domě. V jeho horní části byla připravena výstava z fotografií a starých písemností. Další částí byly vítězné poháry, které v průběhu let naši hasiči nasbírali v různých soutěžích. Ale, k těm pohárům se vrátím samostatným článkem – protože tyto trofeje představují

tolik práce, že si zaslouží, aby se popsaly blíže. – Velice zajímavá byla výstava modelů hasičských aut, kterou vlastní a pro tuto příležitost propůjčil p. Petr Novotný.

Nemyslete, že tam bylo pár autíček – to jsou desítky a desítky různých modelů vozidel, potřebných k hasičské činnosti a bylo by potřeba hodně času k jejich prohlédnutí. – Venku byla vystavena stará technika a typy uniforem, které se měnily plynoucím časem.

A to už přijížděli hosté – hasiči ze Šaplavy, Chotělic a Smidaru. Scházeli se kolegové, přátelé a známí, zdravili se, vyprávěli si a do toho vyhrávala hudba a vznikla tam velice radostná, příjemná atmosféra.

V 16 hodin se upravitel průvod – opět s kapelou – do čela se postavil člen a dlouholetý exstarosta SDH p. Milan Purma, za něj vlajkonos Tomáš Chalupa, dále čestná stráž praporu starosta Ing. Zdeněk Chalupa, velitel Mgr. David Snopko a strojník Petr Novotný a všichni ostatní hasiči, jejich hosté a občané.

Průvod odešel k pomníku Padlých. Po položení věnce k desce se jmény obětí 1. a 2. světové války, následoval projev velitele Mgr. Snopka. V něm připomněl část historie hasičské činnosti a také upozornil, že na desce přibýlo příjmení ještě jedné oběti – pana Františka Mejdra z č.p.6. Na závěr této části oslav zahrála kapela státní hymnu a průvod se dal do pohybu k svému druhému zastavení – do Malejch –

k rekonstruovanému pomníku Božího kříže.

Zde už převzal slovo starosta obce p. Milan Pešta a p. farář Pavel Rousek.

Do toho zazvonil opravený zvon – na důkaz, že je skutečně funkční! Bylo to až intimně milé, zvláště pro nás, kteří si ještě pamatujeme na jeho pravidelné zvonění.

Pan starosta mluvil o historii sochy i zvonice a předal slovo p. faráři, aby provedl svěcení. A v té chvíli přišlo překvapení, s kterým nikdo nepočítal!

Praporečník sklonil hasičský prapor a k němu přistoupil dlouholetý a důležitý člen SDH pan Vladimír Novotný, jeho syn Milan Novotný a vnuci Petr Novotný a David Snopko. Za nimi stály jejich ženy – pí. Hana Novotná st., pí. Hana Novotná ml. a paní Kateřina. A rodina Novotných a Snopkova připevnila na prapor pamětní stuhu. Vladimír Novotný potom krátce promluvil o tom, proč cítili všichni členové jejich rodiny potřebu tuto stuhu věnovat. Bylo to až dojemně hezké a málem jsem se rozbrečela.

V zápětí tuto chvíli umocnil p. farář, který praporu také požehnal, pronesl svůj projev a tuto druhou část takto ukončil.

Pak už následoval přesun do Obecní hospody, kde, po nezbytném fotografování, program pokračoval projevem starosty SDH Ing. Chalupy a předáním Čestných uznání různých stupňů těm členům sboru, kteří svou aktivitu vůči hasičům projevují a pracují pro ně.

Členky SDH pí. Chalupová, pí. Novotná, pí. Šulcová a pí. Ing. Jiříčková prokázaly ještě jiné umění než hasičské. Napekly tolik dobrot a lákavých fezů, že jsme si všichni moc pochutnali.

Kdo chtěl, ještě v hospodě poseděl a doplňoval tekutiny, které odpoledne vypotil. L.Š.

O týden později

Oslavy 130ti let existence Ohnišťanského sboru dobrovolných hasičů pokračovaly v sobotu 10.8.2013 okrskovou soutěží v požárnímu sportu okoreněnou bohatým doprovodným programem. Ačkoliv páteční přípravy

akce byly narušeny deštěm, který do pracantů vnašel stín pochybností, zda bude trať v den konání závodu regulerní, nakonec se nemuselo ustoupit ani od požárního útoku, ani od štafety 4x100 člunkově.

Po sobotním ranním nástupu se družstva připravila k plnění první části soutěže – k požárnímu útoku. Nejprve proběhl útok v podání dětí ze Skřivan, poté – v čele s domácími – nastoupily týmy mužů v počtu 6 jednotek. Útoky se dařily s větším, i menším úspěchem. Nejlépe se podařil soutěžícím ze Smidaru, nejvíce potíží se řešilo ohledně pokusu šaplavských účastníků, kteří lehce přetáhli časový limit určený k přípravě základny. Po poradě velitelů byl ale i jejich čas uznán a nakonec z toho bylo krásné druhé místo v okrsku.

Na mužské snažení navázaly svými výkony ženy. Soutěže se zúčastnily dva týmy – Ohnišťany a Skřivany. Dívčák z Ohnišťan se na první pokus útok nezdařil, ale díky vstřícnosti soupeřek jej mohly opakovat a ukázat, že se na svou první soutěž povětšinou připravovaly, a útok bez problémů dokončily. Děvčátkům ze Skřivan se povedl velmi pěkný soutěžní pokus a předvedly rychlejší útok, než domácí hasičky.

Před začátkem druhé části soutěže – štafetou – měli diváci možnost shlédnout dvě úžasná představení. O první z nich se postaraly Sestry v akci po dvaceti letech. Ohnišťanské ženy daly nad sklenkou dobrého moku dohromady tajný plán – ukázat, že i po dvaceti letech, po která se soutěží neúčastní, stále ještě nejsou vhodné do starého železa – přestrojily se za stařeny, o holi se dobelhaly na startovní čáru, odhodily kostýmy, připravily se ke startu a... No a poté zazněl startovní výstřel, který rozpoutal doslova koncert a ukázal, že dámy i přes to, že již soutěžit nechťejí, mají pořád ještě na to porážet i daleko mladší soupeřky. Za svůj výkon si jistě zasloužily

nejen obrovský potlesk, ale také obdiv nás všech.

Nemenší porci našeho uznání si vysloužilo i druhé vystoupení – malé Sovičky ze Sovětic a především maminky školkou povinných hasičů za trpělivou přípravu. Kdo byl v tu chvíli na hřišti, tak měl možnost vidět nejprve dálkovou dopravu vody v podání tří až pětiletých dětí. Nejednalo se o pouhé spojení hadic – hasičští nadšenci měli v cestě celou řadu překážek od prolézaček, přes přeskočky až po přejezdy. Po spojení celého vedení jsme viděli i ukázkou signalizace vodu vpřed, po chvíli hasení také „Voda stop“, rozpojení, vylití a úklidu celé dráhy, to vše stále v podání drobtů. Druhá část představení byla ukázkou toho, jak probíhá požární zásah od podání hlášení, přes výjezd jednotky až po hasení a záchranu osob. Vynikající práce dětí a jejich trenérek byla oceněna neutuchajícím a zasloužilým potleskem.

Po nejmladších hasičích dostala slovo také nejstarší technika sboru – stará dobrá, lety osvědčená Tatra 805 a požární stříkačka Stratílek. Oba kousky sloužily sboru velmi dlouho, Stratílek od roku 1938, Tatra až do roku 1994, kdy k nám do sboru byla přidělena stávající technika, CAS 25 RTHP. Jak Tatra, tak Stratílek předvedly svou perfektní kondici příjezdem po vlastní ose a provedením požárního útoku se sáním vody z vyvýšené nádrže, za což sklídily obdiv především od pamětníků a fandů historické techniky.

Čas neúprosně dospěl do bodu, kdy bylo potřeba začít s druhou částí soutěže – se štafetou. Ta probíhala tak, že z každého týmu nastoupili čtyři borci každý na jeden stometrový úsek. První z nich prolézal na trase oknem, druhý přeskakoval dvoumetrovou bariéru (v podání žen se jedná o přeskok 110cm vysoké překážky), třetí přenáší hasicí přístroj a poslední přebíhá kladinu, zapojuje hadice a probíhá cílem. Tuto část zvládlo nejlépe domácí družstvo Ohnišťan. Ani to ale nestačilo na lepší výsledek, než bylo třetí místo v okrsku a čtvrté celkově.

Na závěr hasičského programu, během počítání výsledků byli diváci svědky hasení hořícího domečku, nebo-li požární zásah v podání dospělých. Když se domeček rozhořel, za houkání majáků se přiřítla cisterna, ze které vyskákala posádka a dala se do hasení. Dva z hasičů stříkali vodu na oheň, jeden se staral o obsluhu cisterny a dva pomáhali s manipulací s hadicemi. Po kompletním uhašení repliky domu si mohli děti vyzkoušet jaké je to stříkat s proudnicí až do doby, než došla voda.

Poté následovalo již jen vyhlášení výsledků. Celkovým vítězem se stalo družstvo Smidar, druhá byla Šaplava, třetí Skřivany, na čtvrtém místě domácí Ohnišťany (třetí v okrsku).

V ženské kategorii to bylo na vítězství 1:1. Celkově vyhrály Skřivany, v Oksku Ohnišťany.

Doba nakročila k nezbytnému úklidu sportoviště, neboť slovo dostali sportovci a jejich fotbalové utkání. Kdo chtěl, mohl zůstat na hřišti i po skončení fotbalu, protože den plynule pokračoval pouťovou zábavou, konanou pod střechou nové pergoly. V jeden moment za ni účastníci byli velmi vděční – to když se strhl krátký, ale intenzivní déšť. Přestože bude ještě třeba doladit pár detailů, jako protékající okapy, či ne úplně dobře fungující odtok vody, tak svůj účel stavba splnila a během přeháňky i po ní se mohlo nerušeně pokračovat v zábavě až do ranních nedělních hodin.

Doufám, že si všichni účastníci celý den užili, protože sám považuji akci za velmi povedenou a tímto bych rád poděkoval všem, kteří se na jejím uspořádání podíleli.

David Snopko

Fotky na této straně fotil Martin Košvanec mladší

Hasičské vítězné poháry.

Při oslavách 130. výročí založení SDH v Ohnišťanech si každý, kdo navštívil výstavu v hasičském domě, všimnul nepřehlédnutelné řady pohárů, které v posledních letech naši hasiči vysoutěžili. Velice mě to zaujalo a sepsala jsem, odkud tyto poháry jsou. Snad si to taky rádi přečtete!

V roce 1990 při příležitosti 125. let založení SDH ve Smidarech získali naši muži pohár za 1. místo.

V roce 2002 v Nevratcích muži dostali pohár za 3. místo.

V roce 2003 při 120. výročí založení v Ohnišťanech byly ženy 2. a 3. a muži také 3.

V roce 2004 při soutěži v Nevratcích dostali muži pohár za 3. místo a ve Smidarech také za 3. místo

V roce 2005 byla požární mužstva na místě 2. a ženy na 3.

V roce 2006 ve Smidarech v Poháru starosty obce byli muži 2., ženy 2. a jednotlivci 3.

V roce 2007 při Poháru starosty obce Šaplava byli muži 2. a ženy 3. Při 115. výročí založení SDH v Loučné Hoře získali muži 1. místo.

V roce 2008 při 115. výročí SDH Chotělice byli muži 1., ženy 2. a v přeboru Oksku Smidary byli naši hasiči 1..

V roce 2009 při 135. výročí ve Smidarech byli muži 3. a ženy také 3..

V roce 2010 při Okskové soutěži ve Smidarech muži obdrželi pohár za 2. místo a ženy za 3..

V roce 2011 při Přeboru oksku Smidary v Chotělicích byli muži 2., v Poháru starosty Smidary 2..

V roce 2012 při 120. výročí založení SDH v Šaplavě byli naši muži 1. a v poháru Starosty obce Šaplavy také 1.. V Loučné Hoře při 120. výročí založení muži vybojovali 2. místo. V roce 2012 přivezli muži ze Šaplavy také Putovní pohár.

V roce 2013 v Chotělicích Pohár starosty obce muži získali 1. místo.

Při 130. výročí založení SDH v Ohnišťanech

ženy obsadily 2. místo a v Okskové soutěži 1. místo a muži byli 3. Kromě toho, že je to neuvěřitelná řada cenných trofejí, je za ni mnoho práce, potu, chvílek napětí a adrenalinu. Ať tyto poháry mnoho let připomínají, jací byli ohnišťanští hasiči vždycky borci!

L.Š.

Historie z blízkého okolí Ohnišťan

Poprava 27 českých pánů na Staroměstském náměstí (21.6.1621)

Poprava na Staroměstském náměstí

Staroměstská exekuce (poprava 27 českých pánů) ze dne 21. června 1621 byla hromadná poprava dvaceti sedmi vůdců stavovského povstání (tří pánů, sedmi rytířů, 17 měšťanů) na Staroměstském náměstí v Praze. Představovala nebývale krutou tečku za událostmi, které začaly třetí pražskou defenestrací 23. května 1618 a skončí 8. listopadu 1620 porážkou stavovských armád v bitvě na Bílé hoře u Prahy. Poprava sedmadvaceti českých pánů začala 21. června 1621 v Praze na Staroměstském náměstí. Začalo se v pět hodin ráno, kdy se uzavřely brány města a císařské vojsko pod vedením generála Albrechta z Valdštejna obsadilo náměstí, ovšem zasáhnout nemuselo, neboť popravy probíhaly až překvapivě klidně. Bylo postaveno lešení asi dvacet kroků dlouhé a široké, potažené černým sukem. Popravčím byl ustanoven kat Jan Mydlář, který měl připravené čtyři meče. Popravy trvaly od páté do desáté hodiny ranní. Exekuce byla šokujícím a hrozivým představením, které mělo dokázat tehdejší Evropě, že Habsburkové se nenechají zastrašit stavovským povstáním a žádná protestantská vzpoura nemůže ohrozit jejich autoritu. Tento akt ve svém důsledku upevnil vládu Habsburků na českém trůně a odradil potenciální opozici od jakékoli formy odboje.

Mezi popravenými byli z našeho okolí pan Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic na Pecce a rytíř Vilém Konecchlumský.

Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic, pán na Pecce (1564 – 21. 6. 1621)

Český šlechtic, spisovatel a hudební skladatel, v letech 1593-97 se účastnil války s Tureckem, v roce 1598 podnikl s Heřmanem Černínem z Chudenic cestu do Benátek, Palestiny a Egypta (cestopis Putování aneb cesta z Království českého do Benátek, odtud po moři do země Svaté, země judské a dále do Egypta a do velikého města Kaira, potom na horu Oreb, Sinai a sv. Kateřiny, v pusté Arábii ležící); sám jej ilustroval a vydal, poslední vydání Praha: Albatros, 2002). V roce 1601 komorník Rudolfa II., dvorský rada císaře Matyáše. Roku 1618 konvertoval k utrakvismu a přidal se ke vzbouřeným stavům, v červnu 1619 se účastnil tažení na Vídeň. Za vlády Friedricha Falckého prezident české komory. Po bitvě na Bílé hoře zajat, odsouzen a popraven na Staroměstském náměstí v Praze.

Vilém starší Konecchlumský

Z Jičenska pocházel rytíř Vilém Konecchlumský. Zúčastnil se stavovského povstání, stal se komisařem při výpravě vojska z chrudimského a čáslavského kraje, podepsal konfederaci a vyjednával se Slezany o spojení.

Rod Konecchlumských vlastnil zdejší statky a tvrz v Konecchlumí od počátku 16. století do nešťastné Bílé Hory. Vilém Konecchlumský měl mezi stavy funkci v generálním stavovském poselstvu. Odsouzen k trestu smrti byl za to, že jako velitel zemské hotovosti na Chrudimsku a v Čáslavi vytáhl se svým vojskem na Vídeň. Jeho mohyla byla vybudována v roce 1902, na stráni nad kostelem v Konecchlumí, dle návrhu sochaře Václava Antoše, kamenické práce provedl mistr A. Jedlička z blízkých Vojic. Na památku stému výročí postavení mohyly byla v roce 2002 nedaleko zasazena pamětní lípa.

L.M.

Mohyla V.Konecchlumského

Monnik Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdržic v Pecce před školou

Poprava českých pánů, rytířů a měšťanů na Staroměstském náměstí

Poprava českých pánů, rytířů a měšťanů na Staroměstském náměstí

Jak to vlastně bylo s krádeží v kostele?

Touto cestou chceme poděkovat paní Lidmíle Štraufové za vzorné vedení Ohnišťanského zpravodaje. Obdivujeme její píli a vytrvalost při vyhledávání zdrojů informací o naší obci. Její zásluhou se dozvídáme tolik zajímavého o zdejších rodácích, o kulturních památkách, o starých stavbách ... Kolik času a práce muselo dát sestavení publikací, které jsou k dispozici v místní knihovně!

Jistě jednou – velký dík paní Štraufové a jejím spolupracovníkům (jistě i za další čtenáře, kteří se vždycky na další číslo zpravodaje těší).

Riegerovi z Pašky

Touto cestou chceme poděkovat paní Lidmíle Štraufové za vzorné vedení Ohnišťanského zpravodaje. Obdivujeme její píli a vytrvalost při vyhledávání zdrojů informací o naší obci. Její zásluhou se dozvídáme tolik zajímavého o zdejších rodácích, o kulturních památkách, o starých stavbách ... Kolik času a práce muselo dát sestavení publikací, které jsou k dispozici v místní knihovně!

Ještě jednou – velký dík paní Štraufové a jejím spolupracovníkům – jistě i za další čtenáře, kteří se vždycky na další číslo zpravodaje těší.

Riegerovi z Pašky

Odpověď:

V minulém Zpravodaji jsem psala o loupeži v ohnišťanském kostele a prosila jsem o doplnění některých mých dotazů. Dočkala jsem se! Vlastně všechno, co jsem chtěla vědět, mi pověděla pí. Riegerová, se kterou jsem se sešla – kde jinde než v kostele? Upřesnila, kdy se tato událost stala – bylo to v roce 1996 a tehdejší p. farář – samozřejmě – zavolał policii. Celé místo ohledali, vzali otisky a vše vyfotografovali. Paní Riegerová má příbuzného, který je kriminalistou a toho požádala, aby bedlivě sledoval nálezy podobných věcí, hlavně těch, ke kterým se nikdo nehlásí. Ale nic podobného těm našim obrazům nebylo nalezeno. Což napovídá tomu, že vše od nás bylo ihned vyvezeno do ciziny.

O tom také svědčí to, že po té události byla zajištěna skupina, která se touto činností na Hradecku zabývala. Při domovních prohlídkách byla nalezena spousta takovýchto odcizených věcí, ale ani jedna nebyla z Ohnišťan.

Jsem ráda, že mi paní Riegerová tyto informace předala a děkuji jí za ně!

L.Š.

Orchideje.

Všichni moji přátelé a známí prožívají orchidejovou vlnu – tak říkám této době, kdy se staly orchideje nesmírně módní květinou. Ale, ne vždy a stále se jim daří – po čtyřech letech z pěti jich mám už jen tři a to se s nimi přímo mazlím!

V magazínu Dům a bydlení jsem četla zajímavý článek a myslím, že bude i některé další čtenáře zajímat:

Orchideje jsou rostlinami krátkodobými, po odkvětu začíná rostlina chřadnout. Snahy, vedoucí k záchraně, většinou nefungují. Často dochází k poruchám látkové výměny a vývoje orchidejí. Jejich příčinou jsou zejména dlouhodobé nedodržení optimálních podmínek pro pěstování a ekologické nároky pro orchideje. Nedostatek světla způsobuje vytažování rostlin a úbytek listové zeleně. Při přebytku světla naopak nedochází k tvorbě chlorofylu, listy žloutnou nebo červenají. Nadměrný chlad způsobuje deformace různých středů, květních poupat a pod.. Nejhorší je však přemokřování rostlin

ODUMÍRÁNÍ ORCHIDEJÍ

Orchideje dnes najdeme snad v každém bytě. Staly se v posledních letech i velmi oblíbeným dárkem. Jsou krásné, a pokud mají vhodné podmínky, bude se jim dařit.

Většinou ale jsou rostlinami krátkodobými, protože po odkvětu začíná rostlina chřadnout. Snahy, vedoucí k záchraně, většinou nefungují. Podmínky každé domácnosti jsou jiné, a tak i příčina úhynů rostlin může být způsobena odlišnými faktory.

U onemocněních fyziologického původu dochází k poruchám látkové výměny a vývoje orchidejí. Jejich příčinou jsou zejména dlouhodobé nedodržení optimálních podmínek pro pěstování orchidejí a jejich ekologických nároků. Při nedostatku některých biogenních a stopových prvků vznikají poruchy tvorby chlorofylu, rostliny zakrňují, objevují se u nich nekrózy a odumírání kořenů a nasazených poupat. Nedostatek světla způsobuje vytažování rostlin a úbytek listové zeleně. Při přebytku světla naopak nedochází k tvorbě chlorofylu, listy žloutnou nebo červenají a jsou popálené. Nadměrný chlad způsobuje deformace růstových středů, květních poupat apod. Nejhorší ale je soustavné přemokřování rostlin.

Přichází vánoční čas

Protože se už do vánoc ve Zpravodaji nesejdeme, povím vám už dnes něco o vánočních zvycích. Na svátek Barbory – 4.prosince – se trhaly třešňové a někde i jabloně či višňové větvičky. U nás se trhají nejvíce větvičky zlatého deště. Říká se jim „barborky“. Vždy byly v péči dívek, které je dávaly do teplého chléva, aby se urychlilo jejich rozkvetení. Těmto rozkvetlým větvičkám byla v lidových představách přičítána kouzelná věšebná moc. Historie tohoto předvánočního zvyku je spojována s křížáckými válkami. Křížáčtí bojovníci i poutníci k Božímu hrobu si vozili z Palestiny na památku „růži z Jericha“. Ushlá rostlina byla schopná po zavlažení znovu ožít a díky této vlastnosti byla opředená mnoha pověrami a představami. Poutníci z východu věřili, že „růže z Jericha“ se oživí vždy na Štědrý den. Protože lidé na venkově neměli možnost získat tak vzácnou květinu, nahradili ji něčím dostupným ze svého okolí a to právě větvičkami z ovocných stromů. V různých krajích se tento zvyk různě lišil. Na příklad na Valašsku se větvička zasazovala do kořenáče a zalévala se ráno odráženou vodou přímo z úst. Když na vánoce rozkvetla, věnovala ji dívka svému chlapci za klobouk. Rozkvetlým větvičkám se prý přisuzoval různý význam. Nejen že věstily vdavky, ale třeba na Náchodsku se podle rozkvetlých barborek usuzovalo, jest-li přijde příští rok léto brzy. Pouze z jabloně větvičky se věštivalo pouze v okolí Dvora Králové. Ty dívky, kterým rozkvetla, se hned chlubil, že se příští rok vdají. V některých krajích dívky naopak tajily, jest-li jim větvička rozkvetla nebo ne. Když totiž nevykvetla, což se může stát, šušalo se pak po vsi, že již není panna. Říkávalo se také, že pokud chce někdo rozpoznat, která ze sousedek je čarodějnice a mohla by uhranout domácí zvířata nebo dokonce manžela, má svázat rozkvetlou větvičku do věnečku a vzít ji na Boží hod do kostela. Když se při mši svaté skrz věneček podívá, budou prý přítomné čarodějnice vypadat, jakoby seděly zády k oltáři. Pokud chcete tento zvyk zkoušet, větvičky uřízněte po setmění a nechte je tmavém místě. Jejich konce šikmo seřízněte a celé větvičky ponořte do vody asi na 10 hodin. Pak je dejte do vázy. Pokud se pupeny začnou rychle rozvíjet, dejte vázu na pár dnů do chladnějšího prostředí. Budete-li mít štěstí, do tří týdnů vám barborky rozkvetou. Na svatého Štěpána se světlo zrní. Hoši si nacpali plné kapsy zrním a po mši je házeli po děvčatech, aby byla zdravá, obratná, hezká a snadno se vdala. Na Štěpána děti chodily s uzlíkem „na službu“ k příbuzným, kteří je po obdarování rádi vrátili zpátky a i manželé se v žertu posílali do jiné „služby“. Takzvaná „dosloužená“ se pak hlučně oslavovala v hospodě. Říkalo se „na svatého Štěpána, každý sobě za pána“.

Na svátek Jana Evangelisty – 27.12. se světilo víno a k tomu dni se váže pověra, že kdo se napije vína, ten se příští rok neotraví. To platilo i na hadí ušknutí.

Na Mláďátka – 28.12. - se konávaly maškarní průvody, které byly dost nevázané.

Silvestrovská noc - 31.12. - se vždy považovala za mocnou a tajemnou a pro lidi bylo důležité vyprosít si do nového roku zdraví a štěstí. Lidé se veselili, ale mnozí cítili i nejistotu z toho nového, co je v příštím roce čeká a zřejmě, aby byly zahnány obavy, slavil se a dodnes slaví Silvestr tak hlučně. Přejeme Vám všem hodně zdraví, štěstí a veselý nový rok!

Váš Zpravodaj

Ohnišťanská dílnička

První dílnička po prázdninách se konala 13. září 2013, další hned 18. září. Zatím je o dílničku zájem - děti si udělaly partu, a ta chodí pravidelně. Fotky z každé dílničky včetně krátkého komentáře máme na webových stránkách Ohnišťan. Takže každý, kdo má zájem se může podívat, co s dětmi tvoříme. Na první dílničce po prázdninách si děvčata dělala drobné dekorace ze zažehlovacích korálků - kluci tvořili modely z ruliček od toaletního papíru a alobalu. I.Siřišťová

Příští dílnička je 4. října 2013 od 14 hodin

Aktuálně

Tento měsíc se provádělo v obci několik zemních úprav. Bylo potřeba prohloubit příkop a opravit ucpaný přejezd u Ježků, vedoucí k Dvořákovým, protože voda při větším dešti tekla do baráků Kozáků a Janderů. Dále se při záplavách vyvalil kanál u Vrbů (Aleše). Protože k tomu byla zapotřebí technika, kterou obec nevlastní, požádali jsme Rolnickou a.s. Králíky o pomoc. Zajistili nám materiál (potrubí, drť, skruže, ...) a především techniku. Při té příležitosti jsme je požádali o odklizení hromady písku připraveného pro případ dalších záplav za obecním úřadem, dále potom o vyrovnaní a zpevnění plochy u hřbitovní zdi po kontejneru a přebytečnou hlinou z čištění příkopu dorovnat prostor o márnice. Vše, co jsme potřebovali, nám zaměstnanci a.s. zajistili a provedli. Touto cestou děkujeme řediteli Ing. Tomáškovi, dále panu Janečkovi, který vše organizačně zajišťoval, a všem ostatním, kteří se na stavbě podíleli. V neposlední řadě děkuji panu Milanu Miškovi, který vše domlouval a dobetonoval konce přejezdu. Zde přináším několik záběrů z akce.

J.B.

Ke komu asi čápi letí???????????????

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali, napsali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan